

Колись ви, мабуть, були красивою...
Вибачте, жінко, скільки вам років?
У вас були очі, як небо, сині
І легкі, як у лані, кроки.

Тепер голубів у сквері годуєте,
Лінивими пальцями булку дробите,
В перерві між тим ще обіди готуєте
Для мужа, що на роботі.

Та іноді голуб, лінивий і ситий,
Який уже ледве літає,
Навіє вам думу, гірку й сумовиту,
Що марно життя відцвітає.

Згадається раптом: були ви красивою
У білому платті, в далекому травні.
У вас були очі, як небо, сині
І кроки легкі, як у лані...
